

Αποχαιρετισμός στον σύντροφο Ανέστη Ταρπάγκο

Έφυγε χθες από τη ζωή ο αγαπητός σύντροφος Ανέστης Ταρπάγκος. Ο Ανέστης Ταρπάγκος γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη και εντάχθηκε από τα νεανικά του χρόνια στην Αριστερά και στη Δημοκρατική Νεολαία Λαμπράκη. Συνέχισε την ενεργό δράση του στη Γαλλία, στα χρόνια της μεγάλης ανάπτυξης των κοινωνικών και πολιτικών αγώνων και της ανόδου της Αριστεράς, από το Μάη του '68 μέχρι και τις αρχές της δεκαετίας του 1980.

Επέστρεψε στην Ελλάδα και τη Θεσσαλονίκη, όπου ανέπτυξε πολιτική, συγγραφική αλλά και κινηματική δράση. Εντάχθηκε στο ΚΚΕ Εσωτερικού και στη συνέχεια στο ΚΚΕ Εσωτερικού Ανανεωτική Αριστερά, υπήρξε στέλεχος του ΝΑΡ, του ΣΥΡΙΖΑ και της Λαϊκής Ενότητας. Υπήρξε αρθρογράφος του θεωρητικού μαρξιστικού περιοδικού «θέσεις» αλλά και πολλών εντύπων (εφημερίδων, περιοδικών, σάιτ) της Αριστεράς.

Ο Ανέστης Ταρπάγκος δεν περιορίστηκε στην πολιτική και συγγραφική του δραστηριότητα, αλλά ανέπτυξε και έντονη και μαχητική συνδικαλιστική δραστηριότητα στο χώρο των κατασκευών όπου εργαζόταν, έχοντας απολυθεί πολλές φορές γι' αυτήν και υποστεί πολλές διώξεις από το κατασκευαστικό κεφάλαιο.

Εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια στους οικείους του και συμμεριζόμαστε τη θλίψη των συντρόφων και συντροφισσών του στον αγώνα για τα ιδανικά της Αριστεράς.

.....

Ο Ανέστης Ταρπάγκος στρατεύτηκε στην Αριστερά την περίοδο των μεγάλων κινδύνων και των μεγάλων ιδανικών. Η πολιτική, συγγραφική και συνδικαλιστική του δραστηριότητα υπήρξε αδιάλειπτη και συστηματική ακόμη και στα χρόνια της μεγάλης υποχώρησης με τις θηριώδεις διαψεύσεις και το τρομακτικό

έλλειμμα ζωντανών υποδειγμάτων υπέρβασης του καπιταλισμού. Έχοντάς τον γνωρίσει από κοντά, από όλες τις αρετές του ξεχώριζαν δύο: ήταν «ταμένος» και χαλκέντερος. «Ταμένος» με την έννοια ότι ανεξάρτητα από δυσμενείς περιστάσεις, ήττες και αποτυχίες, όχι μόνο επιβεβαίωνε διαρκώς τη στράτευσή του στα μεγάλα ιδανικά της ανθρώπινης χειραφέτησης, αλλά διατηρούσε με αξιοζήλευτο τρόπο την πολιτική και θεωρητική του πυξίδα στραμμένη σε αυτά. Ήταν χαλκέντερος: δεν υποχωρούσε εύκολα, δεν εγκατέλειπε στόχους και μάχες, οργάνωνε την καθημερινότητά του με βάση τη συστηματικότητα της παρέμβασής του. Και όταν η συγκυρία δεν επέτρεπε πολύ περισσότερα, ασκούσε τη συγγραφική δραστηριότητά του με αξιοζήλευτη συνέπεια και συστηματικότητα.

Με συνολική μαρξιστική μόρφωση και σταθερός μέχρι «ξεροκεφαλιάς» στις απόψεις του, είχε διαμορφώσει από νωρίς ένα σώμα θεωρητικών και πολιτικών πεποιθήσεων τις οποίες καλλιεργούσε και εμβάθυνε αλλά δεν εγκατέλειπε ποτέ. Διακρινόταν από βαθιά ταξική αίσθηση των κοινωνικών συγκρούσεων αλλά και των προοπτικών της Αριστεράς. Η έντονη και μαχητική συνδικαλιστική δράση δεν υπήρξε απλώς επειδή βρέθηκε εργαζόμενος στο χώρο των κατασκευών, αλλά επειδή πίστευε βαθιά ότι χωρίς ταξική παρέμβαση και προσέγγιση των διακυβεύσεων της ταξικής πάλης, χωρίς ταξικό εργατικό κίνημα δεν υπάρχει προοπτική για την Αριστερά. Ανήκε στη διεθνιστική αριστερά, καθώς ο διεθνισμός ήταν επίσης βασική του πεποίθηση. Ανήκε σε αυτούς/ές που πίστευαν/πιστεύουν ότι χωρίς θεωρία η αριστερά πορεύεται χωρίς πυξίδα και άρα αναπόφευκτα θα πέφτει διαρκώς σε βέρτιγκο και θα τσακίζεται σε υφάλους.

Μέσα στα χρόνια διαμόρφωσε αγωνιστικό χαρακτήρα χαλκέντερο και συστηματικό, αφήνοντας «δικαιωματικά» το δικό του αποτύπωμα στο διάβα του από την Αριστερά. Όσοι/ες τον γνωρίσαμε έστω και λίγο, ξέρουμε ότι χάσαμε έναν δικό μας. Με την πιο βαθιά έννοια του όρου.

Π.Κ.